

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 204:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og kildeskatteloven. (Studierejselegater).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 23/1 92. Første behandling 6/2 92. Betænkning 20/3 92).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Jens Thoft (SF):

Det har været en sej proces at få skattefritagelse igennem for studierejselegater. Som Tinget måske erindrer, startede det sidste forår, hvor det gik op for Skatteudvalget, at Københavns Kommune brandskattede disse studierejselegater, mens andre kommuner ikke beskattede dem. Ministeren fastholdt dengang stivnakket, at der ikke var problemer i forslaget; vi dokumenterede, at der var problemer. Selv under udvalgsbehandlingen slog ministeren sig i tøjret. Der var det et problem, at vi ikke kunne formå ministeren til at give tilsvarende skattefritagelse for studierejselegater udbetalt af Statens Uddannelsesstøtte.

Men det er også kommet på plads, og så vidt jeg kan se, ender det overordentlig lykkeligt. Vi har fået løst et rimelig stort problem for de

pågældende. Men jeg kan godt ærgre mig over, at det skulle være nødvendigt med så langvarig en trækken ministeren rundt i manegen. Jeg håber, at ministeren næste gang vil være lettere at forhandle med.

Pia Gjellerup (S):

Selv om det har taget lang tid, synes jeg også, at vi en gang imellem skal unde hinanden at være glade, når der sker noget, der er fornuftigt.

Dette forslag er en god præcisering, og jeg har navnlig været glad for, at det ønske, som vi fremførte under udvalgsbehandlingen, om at få ligestilling mellem offentlige og private legater, der anvendes til de formål, som er præciseret i lovforslaget, nemlig uddannelsesaktiviteter i udlandet, er tiltrådt; det er meget tilfredsstillende.

Jeg skal takke regeringen for at have været lydhør og behjælpelig med at stille ændringsforslaget, som nu kommer til afstemning og – kan jeg gætte – vedtages. Det var en god ændring, og dermed bliver lovforslaget helt i orden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 2 og § 3, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.41

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

10) *Forespørgsel nr. F 17:*

Forespørgsel til statsministeren:

»Hvad agter statsministeren at gøre for at sikre stabiliteten på boligmarkedet, og hvilke garantier kan regeringen give boligejerne for, at en reduktion af rentefradragsretten ikke bliver en del af en ny skattereform?«

Af Kirsten Jacobsen (FP) og Kim Behnke (FP).

(Forespørgslen anmeldt 23/1 92. Spørgsmål om fremme af forespørgslen vedtaget 30/1 92).

Begrundelse

Kim Behnke (FP):

Den 15. maj 1990 var Folketinget samlet for at have en debat i lighed med den, vi nu begynder. På daværende tidspunkt vedtog et flertal i Folketinget inklusive regeringspartierne en dagsorden vedrørende boligområdet, der sluttede med ordene – og jeg citerer fra Folketingets forhandlinger 1989-90, sp. 9484, dagsordensforslag nr. D 34:

»Folketinget fastslår, at der må lægges afgørende vægt på, at boligejernes samlede skattemæssige situation ikke forringes ved fremtidige ændringer af skattesystemet.«

På daværende tidspunkt var mange overbevist om, at det var det signal, der var brug for hos befolkningen, et signal om, at den kommende skattereform ikke ville ødelægge økonomien for privatfamilierne, for boligejerne, på tilsvarende vis, som landet har oplevet i forbindelse med skattereformen fra 1987.

Ikke desto mindre har vi lige siden været vidne til, at den ene avisartikel, den ene overskrift efter den anden har kunnet sætte skræk i befolkningen og være med til at bremse en fornuftig udvikling på ejendomsmarkedet. Overskrifter som f.eks. i Børsen den 7. januar i år, som lyder: »Ejendomspriserne dykker 20 pct.«, eller en overskrift fra Ritzaus Bureau den 14. januar 1992: »Skattereform betyder fald i huspriser på 10-25 pct.« Den form for avisoverskrifter er medvirkende til at skabe utryghed hos den danske befolkning særlig hos boligejerne. Det er med til at bremse den opblomstring i ejendomshandelen, vi alle er enige om at der er brug for. Vi har stadig væk et alt for stort antal tvangsauktioner, vi har et stagnerende ejendomsmarked, og det skyldes efter vores opfattelse, at der er utryghed.

Vi ønsker at genskabe en tryghed hos boligejerne, hos dem, der skal købe og finansiere boliger, og den tryghed ønsker vi at få genskabt ved en klar og utvetydig melding fra Folketinget, en melding om, at uanset hvordan en kommende skattereform måtte blive skruet sammen, så vil man ikke få ødelagt sin privatøkonomi.

Og sporene skræmmer jo. Som tidligere nævnt, ved vi alle i dag, at det var en overordentlig stor mundfuld, som det var næsten umuligt at synke for mange familier, da man sidste gang gennemførte en skattereform med deraf følgende tvangsauktioner og samfundsøkonomiske problemer.

Derfor ønsker vi i dag at få en klar melding fra regeringen om, hvad regeringen agter at gøre i den anledning, så vi kan sikre ro og stabilitet på ejendomsmarkedet.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det er godt at konstatere, at det nu er begyndt at lysne for boligmarkedet. Antallet af tvangsauktioner har klart toppet, og vi kan også registrere, at ejendomspriserne nu igen er begyndt at klatre opad. Det viser, at regeringens og Folketingets boligpolitiske indsats har haft en tydelig effekt. Men det er også udtryk for, at der – omend langsomt – er ved at komme mere gang i dansk økonomi. Det hænger sammen. Lavinflationen har tilladt, at konkurrenceevnen er blevet forbedret, samtidig med at vi nu ser, at reallønnen stiger. Det giver lidt mere råderum og lidt mere optimisme.

Men ingen kan benægte, at der har været et betydeligt pres på mange boligejeres økonomi de sidste 5-6 år – ikke alle boligejere. De fleste boligejere er økonomisk set kommet godt igennem 1980'erne, men der er undtagelser fra den hovedregel, bestemt.

Det er for resten også værd at huske på, at dette med et vist pres nok har haft en positiv side, nemlig at opsparingen i det danske samfund de seneste år er blevet væsentlig forbedret.

Vi har fået fjernet nogle af de grundlæggende ubalancer i dansk økonomi, specielt tidligere tiders voldsomme underskud på betalingsbalancen. Det er netop løsningen på disse balanceproblemer, som tillader, at vi nu kan bevæge os ind i, hvad jeg vil kalde, en holdbar